

KULTUR

SIDEN ER REDIGERET AF MORTEN SKOVHUS OG MARTIN BUCH

Pianosaurus Rex

Nalle varmede op for halvlunken Jerry Lee Lewis, der ikke længere lever op til øgenavnet "the Killer"

Den amerikanske rocklegende Jerry Lee Lewis gav koncert i Forum i København i aftes. Men det var desværre en tam omgang.

FOTO: POLFOTO

KONCERT

Jerry Lee Lewis

★★★★☆

Det kræver nosser på størrelse med strudseæg og et kronisk kærlighedsforhold til rock'n'roll at sætte sig tilrette bagved sin tro væbner, pianoet, præcis fem årtier efter "Whole Lotta Shakin' Goin' On" brod gennem lydturen i 1957.

Ildkuglen fra Louisiana fejrer således et halvt århundredes jubilæum foran et plukkemodent publikum, der først tager pænt imod Nalle og hans som altid vespillende si-

demen i form af Knud Møller og Hans Theessink. Deres følelseladde version af "Hound Dog" sætter en tyk streg under Nalles stemmepotentiale. Og hans potentiale som advarselskampagne mod rygning...

En herlig religion

At råfynske Nalle sammen med sine to musikalske frænder skulle have æren af at varme de 6000 publikummere op, kan være en tilfældighed. Måske er det skæbnens ironi, at Nalle, der præcis som Jerry Lee Lewis har gået så grufuldt meget igennem, skulle ende

med at finde frelse i den religion, som den amerikanske klavervirtuos var med til at stifte tilbage i 1950'erne. Nemlig rock'n'roll.

Og lad mig da understrege, at jeg hellere betaler til den end til renovering af kalkmalerier.

Der er i sagens natur kun tale om opvarmning, og derfor overrasker det ikke, da der er stående applaus i det øjeblik, 71-årige Jerry Lee entrer scenen og beviser, at han er præcis lige så hurtig på fingrene, som da han giftede sig med sin 13-årige kusine.

Den mest berygtede ven-

strehånd i rock'n'roll er stadig hurtig som Lucky Lukes og garant for en boogie-woogie-hybrid, der tilført højrehåndens flamboyante legesyge udgør en dødelig cocktail. Desværre har lydmanden en historisk *off day*, hvilket betyder, at koncerten udvikler sig til en farce af de værre, inden der for alvor kommer i gang.

Ligner "Fiskerne"

Når det swinger, så fungerer det. Men når det går op i hat og briller, så får man helt ondt i maven. Selv ikke bandet, der minder om rollebetsningen i "Fiskerne" med deres skæg

og sorte tøj, kan med deres iver redde skuden fra at synke. Og det til trods for, at klassikere som "Roll Over Beethoven" og "Sweet Little Sixteen" nærmer sig det blændende.

Den sidste stående

Jerry Lees seneste album understregede, at han stadig trodsrer alle naturlove. Titlen "Last Man Standing" er bestemt symbolsk.

For engang når samtlige publikummere er blevet ormeføde, så vil ekkoet af "Great Balls Of Fire" stadig lyde. Desværre vil koncerten i

Forum hurtigt være glemt, fordi den udviklede sig til en parodi frem for en rock'n'roll-parade.

Og med fynske briller kan man kun glæde sig over, at Nalle med følge var aftenens i særklasse positive oplevelse.

FORUM ONSDAG:

JERRY LEE LEWIS MED BAND

Theessink, Nalle & Møller varmede op

AF SIMON STAUN

sim@fyens.dk

Lovende start for Askehave

JAZZ

Marie Askehave: "Detour"

★★★★☆

Skuespillerinden Marie Askehave kan andet og mere end at spille teater, for, som hendes debutalbum her viser, er hun også i stand til at fortolke evergreens og jazzstandards.

Askehave har allerede med en glimrende kvartet (Niels Stuart tenorsaxofon, Steve Howe piano, Niels Præstholm bas og Morten Lund / Mikkel Find ved trommerne), der yder hende al den support, de kan, og ikke mindst Stuarts uprætensløse spil, der er en blanding af Lester Young og Dexter Gordon, er en sand fornøjelse at lytte til.

Lidt for kælen

Askehave fortolker med fin indlevelse og jazzfølelse, men med en stemme, der i balladerne er lige lovlig luftig og

for kælen til min smag. Den er i disse numre også for tynd og svag i toppen, hvad der f.eks. gør Billy Strayhorns svære "Lush Life" til en for stor mundfuld for hende. Til gengæld gør hun det fint i sange i hurtigere tempo, som "Sweet and Lovely", "Come Rain or Come Shine" og "Autumn Leaves" hvor stemmen får mere gennemslagskraft.

Men alt i alt en lovende debut, der giver gode løfter for fremtiden. Måske får vi med tiden lejlighed til at høre hende live ude på spillestederne; og meget gerne med samme backing.

OM ALBUMMET

Marie Askehave: "Detour" AskeJazz

AF FRANK BÜCHMANN-MØLLER

kultur@fyens.dk

Både kløer og humør

KONCERT

Kristine Thorup

★★★★☆

Kristine Thorup satte sig til klaveret med et stort og krævede program foran sig. Hun havde valgt at præsentere sig musik fra det 20. årh., fyldt med originale og særprægede tonegange og harmonier, som hun tilmed havde besluttet at spille uden noter.

Eneste undtagelse var Franz Schuberts tre klaverstykker fra 1828, men også de er udenfor det gængse repertoire. De store krav til koncentration og sikkerhed satte deres præg på koncertens to første dele, og skønt hun da spillede kraftigt nok, lagde en vis forsigtighed sig over hendes udførelse af Niels Viggo Bentzons og Carl Nielsens musik.

I Bentzons "Toccata" blev skarpheden i anslaget overdøvet af hendes pedalbrog, konturerne flød ud, og der kom mere "blød bamse" end "stærk bjørn" over spillet. Også Nielsens "Chaconne"

Hun foldede sig dristigt ud med skarpe kløer og tog nogle chancer, så den virtuose musik stod flot og sikkert og fuld af lune.

Fra anmeldelsen

savnede i nogen grad kontraster i form og udtryk, men fik mange fine detaljer og en smuk coda.

Men så var nervositeten blæst bort, og Kristine Thorup sprang ud i fuldt flor i Leos Janáček's fire meditationer "V mlhách" ("I Tågen"). Her kom de skarpe kontraster frem. De følelsesfyldte forløb af stramt formulerede motiver brat afbrudt af korte pauser blev ladet med intensitet og drama i Thorups fortolkning.

Nu var hun hjemme, og efter pausen var hun helt i sit es og stod frem som en kunstnerprofil med mange facetter.

Det viste sig i Mogens Christensens voldsomme "Aries Eclipticae" fra 1997 (det er stjernetegnet "Vædderen") - koncertens eneste værk af en nulevende komponist - hvor hun foldede sig dristigt ud med skarpe kløer og tog nogle chancer, så den virtuose musik stod flot og sikkert og fuld af lune, og i Schuberts klaverstykker, hvor hun hvilede i sig selv og gengav musikken både klangskønt og smukt formet. Rued Langgaards bittesmå dyrebillede "Insektarium" spillede Kristine Thorup med fin karaktertegning og kriblende humør. En vellykket afslutning på en gennemtanke, perspektivrig og uhyre krævede debutkoncert.

OM KONCERTEN:

Værker af Niels Viggo Bentzon, Carl Nielsen, Leos Janáček: V mlhách (I tågen), Mogens Christensen, Franz Schubert og Rued Langgaard. Kristine Thorup, klaver, debut, Det fynske Musikonservatorium, Odense, tirsdag

AF OLE LAURITZEN

kultur@fyens.dk

UDSOLGT TIL CARSTEN JENSEN

BØGER: Der er nu udsolgt til forfatteraf- tenen med Carsten Jensen i Fyens Stiftstidendes mediehus. Carsten Jensen kommer til Odense 13. marts for at fortælle om sin nye store roman "Vi, de druknede", der tager udgangspunkt i Marstal.

Fyens Stiftstidende

Læs nu i morgen

FOTO: COLOURBOX

Stadig svært at være kvinde

I anledning af Kvindernes Internationale Kampdag på torsdag ser NU på kvinder og kultur. Der er stadig noget at kæmpe for (og imod), ikke mindst for kvinder i kunstens verden, hvor kønnet er et handicap.

FOTO: BIRGITTE CAROL HEIBERG

Man må gå selv

Den primære lektiemå være, at man ikke kan forvente, at andre får noget til at ske for én, siger søstrene Anja og Betina Følleslev fra bandet Strawberry Blonde til NU's Simon Staun.

Fyens Stiftstidende

KULTUR

REDAKTØR:

Peter Hagmund: 65 45 51 61, peh@fyens.dk

REDAKTIONSEKRETÆR:

Marie Jung (NU): 65 45 51 64, mju@fyens.dk

JOURNALISTER:

Simon Staun: 65 45 51 60, sim@fyens.dk

Marianne Koch: 65 45 51 63, mko@fyens.dk

Lene Kryger: 65 45 51 65, kryger@fyens.dk

Susanne Siig Petersen: 65 45 51 67, ssp@fyens.dk

Jørgen Aagaard: 65 45 51 68, jaa@fyens.dk

KØBENHAVNSREDAKTION:

Roberto Zacharias: 65 45 51 35, zac@fyens.dk

FILMANMELDER:

Jesper Mads Eriksen: 65 45 51 15, jim@fyens.dk

NU-KALENDER:

65 45 51 66 kultur@fyens.dk

FAX: 65 45 51 79

E-MAIL: kultur@fyens.dk

FOTO: SHEILA BURNETT

Kvindelig mafiaboss

Odense Internationale Musikteater leverer blod, sved, død og magtkampe i mafia-forestillingen "Cosa Nostra" En historie om mafiaboss-enken, som hverken vil afgive magten eller muligheden for at lukke nye mænd ind i sengen.